

bostadspriserna att vinsten från försäljningen av vår fina gamla bostadsrätt i centrala Malmö precis skulle räcka till en begagnad HR 312 och en något mindre lägenhet, bara några meter från vår båtplats.

ÅRET VAR 2005. Vi hade tagit oss ett steg närmare vår dröm. Båten krävde i och för sig en hel del arbete innan den lämpade sig för ett liv ombord, men bara det faktum att vi ägde en långfärdsbåt fick oss att skymta målet. Camilla var nytexaminerad översättare och hade precis fått sina första frilansuppdrag. Själv arbetade jag som Art Director på en stor reklambyrå i Köpenhamn och var mitt uppe i karriären. Vi gillade båda våra arbeten och började fundera på om det var möjligt att segla runt i världen och samtidigt jobba. Kanske var lösningen att inte se båtlivet som en tillfällig tillvaro utan ett helt nytt liv? Camillas jobb skulle inte behöva anpassas nämnvärt för att

terade i att dygnets ljusa timmar gick åt till att renovera båten och flera av de mörka till arbete för mina kunder. Vi insåg att vi skulle tvingas skjuta upp avresan ett år. Ofta satt jag i sittbrunnen och skypade med uppdragsgivare för att några minuter senare fortsätta arbetet med att byta motor, installera tryckvatten, byta genomföringar, med mera. Till en början var jag försiktig med att berätta för mina kunder om hur min tillvaro såg ut, men i dag är jag helt öppen med det. Så länge jag finns tillgänglig och de kan lita på att de får sina jobb i tid är det inte något problem.

Vi började vår resa med att segla söderut till Tyskland och tog därefter kanalvägen genom Europa. Den första vintern tillbringade vi i Port Vell i centrala Barcelona. Jag hade vid det laget ett par kunder som jag gjorde småjobb för. Med tiden knoppade de av sig i nya arbetstillfällen. Idag arbetar jag regelbundet, men betydligt färre timmar än

nyvunnen självständighet, när man är van vid att vara behövd och uppskattad för sitt arbete. Under vårt första år kände jag ofta att jag stod utanför samhället och att min identitet delvis försvunnit. Min självbild var så präglad av yrke, lön, vänner, var vi bodde, med mera, att jag ibland undrade vem jag var utan allt detta. Inte förrän jag kom igång med att skriva på en bok som funnits i mitt huvud i många år började jag komma till ro.

Min erfarenhet är att det är svårt att gå från det ena stora projektet till det andra för att plötsligt en dag stanna upp och ta det lugnt. Att seglingsmestera några veckor om året är något helt annat – då behöver man ofta gå ner i varv och ladda batterierna. Men när det plötsligt blir ens vardag är det lätt att bli rastlös. Vi träffar ofta andra långseglare som gått från heltidsarbeten och fullteknade kalendrar till ett liv där de knappt vet vad de ska göra med all tid. En del återvänder hem

” Kanske var lösningen att inte se båtlivet som en tillfällig tillvaro utan ett helt nytt liv? ”

kunna flytta med ombord, men det var värre med mitt. Jag arbetade mer än heltid. Det fanns ingen tid över till att hitta kunder till min frilansverksamhet. Men under åren som följde började det sakta men säkert ramla in uppdrag från vänner, vänners vänner och andra som hört talas om att jag extraknäckte.

På våren 2008, ett år innan vi planerade att ge oss iväg, lämnade jag mitt fasta arbete för att kunna lägga så mycket tid som möjligt på att renovera och bygga om vår båt. Problemet var bara att det nu ramlade in jobb som inte gick att tacka nej till. Detta resul-

jag gjorde som fast anställd. Jag drar in avsevärt mindre pengar än jag gjorde då men det är inget problem: att leva på en båt är betydligt billigare än att leva landliv med fasta utgifter. Dessutom omprioriterar man snabbt sitt liv – det är först när man har lite distans till tillvaron där hemma, som man inser hur stor del av den som faktiskt går ut på att konsumera.

Många säger att det svåraste är att komma iväg, och jag håller med. Men jag upptäckte också att det fanns andra svårigheter, som jag inte hade räknat med. Det är inte helt lätt att hantera all

mycket snabbare än de hade tänkt sig, medan andra anpassar sig och njuter av att inte behöva stressa. Många plockar upp gamla hobbies eller skaffar sig nya. Att måla, skriva, blogga, fotografera, spela gitarr, dyka och bygga om båten är vanliga sysselsättningar.

FÖR MIN EGEN DEL har jag äntligen fått tid över till att skriva och fotografera. Intressen som med tiden också blivit en del av mitt arbete. Dessutom har jag väckt liv i min tonårspassion och börjat vindsurfa igen. Men den största delen av min tid går åt till att

VÄNSTER: Mitt hemmabygda doghouse börjar ta form. MITTEN: 400 W solpaneler och vindgenerator håller batterierna fulladdade. HÖGER: Efter 10 månader på land var det äntligen dags för sjösättning.

På svaj i en av världens bästa ankringsvikar, Viçho på Lefkas.